



La història des del balcó

per QUIRZE GRIFELL

La revista TAGAST ens explica, en el número de juliol de 1930, que abans de 1580 l'Ajuntament de Berga estava situat a la cantonada que formen el Carrer Major i la Pujada de Sant Francesc, al lloc conegut com els Quatre Cantons. Ens diu també que l'any 1580 fou traslladat al lloc on es troba actualment, la Plaça de Sant Pere, i que el dia 22 de març de 1798 un incendi va destruir l'edifici i només en va deixar les parets. Un cop refeta la Casa Consistorial, allà dins hi van tenir lloc alguns fets importants com la proclama del General Espartero que donava per acabada la guerra civil dels set anys i algunes sessions de la Junta Suprema de Catalunya, l'any 1811, durant la guerra de la independència. El 1924 l'immoble havia arribat a un estat de degradació força acusat i fou per això que es va acordar una reforma que a causa dels deutes no es va portar a terme. Finalment, el mes de novembre de 1929 es va enderrocar el vell edifici actual. Es va inaugurar el 22 de juny de 1930. El bisbe de Solsona, Valentí Comellas i Santamaria, natural de Casserres, en va fer la solemne benedicció. Des de llavors, el balcó ha contemplat cinquanta-set anys d'història. Alcaldes, presidents, reis, militars, Reis d'Orient, primeres dames, administradors, dictadors i fins i tot la imatge de la Mare de Déu de Queralt (1966), han tret el cap per aquest mirador de la Plaça de Sant Pere. L'amic Pep Noguera, apassionat per la història, assegura que el pes de tots aquests personatges justifica per si sol el gruix de les quatre columnes que aguanten la pètria balconada. De 1930 fins ara mateix, ja és tot crònica passada.

FOTOGRAFIES: ARXIU LUIGI



D'esquerra a dreta, s'hi poden reconèixer Manuel Carrasco i Formiguera (mirant la càmera); Joan Lluhí i Valls (mirant enlaire); Bonaventura Gassol i Rovira; Francesc Macià, President de la Generalitat, dirigint les paraules als berguedans; Pere Comas i Calvet, Conseller de Justícia i Dret de la Generalitat, fill de Berga, i Jaume Aiguader, alcalde de Barcelona. Data: 14 d'agost de 1932. (Veure L'EROL 18, pàg. 46).



Corpus de 1934. Lluís Companys va visitar Berga i va veure la Patum al costat de l'alcalde Joan Illa. (Veure L'EROL 18, pàg. 47).



Francisco Franco va llançar el crit de "¡Bergadanes, españoles todos!" un dia de l'any 1968. Eren temps de "Radio Nacional de España", del jou i les fletxes, del "Generalísimo de los tres ejércitos" i dels braços alçats.



L'alcalde Noguera col·loca, cofoi, la primera medalla de la Ciutat al vell "Caudillo". El destí de la medalla seria formar part d'un rellotge familiar fet a Suïssa. Aquell mateix dia, Franco entrava al Santuari de Queralt, sota el tàlem, com si fos Déu, amb totes les benediccions possibles. Entre altres, hi tenim: López Bravo, Alonso Vega, Porcioles, López Rodó, Solís Ruiz, el marquès de Castelflorite i J.A. Samaranch.



L'home del "espíritu del 12 de febrero", l'home que després donaria la notícia de la mort del dictador amb les llàgrimes als ulls, Carlos Arias Navarro. Rodegen el president del govern espanyol: García Hernández, Carro Martínez, el capità general de la "cuarta región" Banyuls, Noguera i Samaranch, ara president del COI. Això passava l'any 1974.



Els reis d'Espanya, acabats d'estrenar, van inaugurar el pantà de La Baells el mes de febrer de 1976. L'Àliga i els Gegants, quiets sota els domassos amb l'àguila imperial, encara.



"Berguedans, ja sóc aquí!". Eren les festes de Corpus del 1979. Antonieta Macià, Jordi Camps, Jaume Farguell i Josep Tarradellas. La llengua del país torna a ser l'habitual a la plaça de Sant Pere.



L'actual president de la Generalitat va ser present a la Patum de 1980, acompanyat de la seva esposa Marta Ferrusola. Els van rebre l'alcalde Jaume Farguell i senyora. Les dues primeres dames també van seure de costat.